

Csak oldalra nézünk, nem tudjuk merre tartunk.
Elfelejtünk mindent, ha egyszer elindulunk.
Lenn kattog a kerék, messze egy lámpa ég
Az idő rég megállt, vagy el sem indult még.

Monoton ritmikája a holdfénytől elragadja
vért pumpáló szíved, a végzeted.
A késő hajnal dallamára egy másik oldalát mutatja,
míg csillaggá nem lesz az életed.

Úgy izzik a sín pár, szikrát vedlik a vas
a küzdelemmel terhes, hosszú út alatt.
Hogyha fékez, megrémülsz, félsz, hogy sorra kerülsz
mielőtt a neked rendelt célhoz érsz.

Távolságban mért lét, minden mérföld ráncot vés beléd.
Már látod mennyit jöttél és mennyit érsz.
Nincs több kétség, rég elbújt mögéd.

Míg csillaggá nem lesz az élet, addig visz tovább!